

ความสอดคล้องในการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
ในกลุ่มอุตสาหกรรม กับความสามารถในการทำกำไรของกิจการ
กรณีศึกษา : บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

รุ่งตะวัน จิตตางกูร^{1*} และวศินี ธรรมศิริ²

¹บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

²คณะบัญชี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

*2230231302016@live4.utcc.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องในการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในกลุ่มอุตสาหกรรมกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ปี 2565 โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากงบการเงิน และข้อมูลในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1 One Report) โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 503 ตัวอย่าง เพื่อนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์สถิติสหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) และ วิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regressions) ตัวแปรต้นที่งานวิจัยนี้ศึกษาวัดจากร้อยละของการเปิดเผยข้อมูล SDGs ที่ตรงกับ SDGs 5 อันดับแรกในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม จากผลการศึกษาพบว่าความสอดคล้องในการเปิดเผยข้อมูล SDGs ในกลุ่มอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจอธิบายผลดังกล่าวได้ว่าการเปิดเผยข้อมูล SDGs ไม่ได้วัดแค่จำนวนเป้าหมายที่เปิดเผย แต่ยังควรพิจารณาความเหมาะสมของแต่ละเป้าหมายกับลักษณะของอุตสาหกรรม บริษัทที่เปิดเผย SDGs สอดคล้องกับแนวทางของอุตสาหกรรมตนเอง มักสะท้อนถึงการใช้ทรัพยากรด้านความยั่งยืนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งอาจส่งผลเชิงบวกต่อความสามารถในการทำกำไร

คำสำคัญ: เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ความสามารถในการทำกำไร อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น ความสอดคล้องในการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

The Relationship between the Alignment of Sustainable Development Goals (SDGs) Disclosure within Industrial Sectors and Firm Profitability: A Case Study of Companies Listed on the Stock Exchange of Thailand

Rungtawan Jittangkoon^{1*} and Wasinee Thammasiri²

¹Graduate School, University of the Thai Chamber of Commerce

²School of Accountancy, University of the Thai Chamber of Commerce

*2230231302016@live4.utcc.ac.th

Abstract

This research studies the relationship between the alignment of Sustainable Development Goals (SDGs) disclosure within industrial sectors and the profitability of companies listed on the Stock Exchange of Thailand (SET) in the year 2022. Secondary data were collected from financial statements and annual reports (Form 56-1 One Report). A total of 503 samples were analyzed using descriptive statistics, correlation analysis, and multiple regression analysis. The independent variable, SDGs disclosure alignment, was measured by the percentage of disclosed SDGs that correspond to the top five most relevant SDGs within each industrial sector. The analysis shows a statistically significant positive relationship between SDGs disclosure alignment and return on assets (ROA). This result suggests that SDG disclosure should not be evaluated solely based on the number of SDGs disclosed, but rather on the relevance and appropriateness of each disclosed goal to the characteristics of the industry. Companies that align their SDG disclosures with their specific sectors tend to demonstrate more effective use of sustainability-related resources, which may contribute positively to their profitability.

Keywords: Sustainable Development Goals (SDGs), Profitability, return on assets (ROA), return on equity (ROE), SDG Alignment

ที่มาและความสำคัญ

ในอดีตการดำเนินธุรกิจมีแนวคิดที่ว่ากำไรนั้นต้องมาก่อน ดังนั้นการดำเนินธุรกิจในอดีตจึงมีวัตถุประสงค์แค่การสร้างผลกำไร สร้างผลตอบแทนที่คุ้มค่า ทำให้ธุรกิจนั้นต้องหาทางสร้างเม็ดเงินออกมาให้ได้มากที่สุด จนไม่ได้ตระหนักถึงเรื่องการทำลายสิ่งแวดล้อม หรือเรื่องความเป็นมนุษย์ แต่ในปัจจุบัน การทำธุรกิจของโลกได้เปลี่ยนไปจากอดีต จากเดิมที่ธุรกิจมีการใช้กลยุทธ์มุ่งการเติบโต (Growth Strategy) ไปสู่การใช้กลยุทธ์มุ่งความยั่งยืน (Sustainability Strategy) หรือกลยุทธ์การเติบโตอย่างยั่งยืน (Sustainable Growth) โดยความยั่งยืนนี้ จะเป็นการรักษาความสมดุลระหว่างการเติบโตเศรษฐกิจกับการควบคุมการใช้ทรัพยากรและผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

ในปี พ.ศ. 2543 (ค.ศ. 2000) องค์การสหประชาชาติ (United Nation: UN) ได้กำหนด เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals หรือ MDGs) ซึ่งเป็นการ มุ่งเน้นการพัฒนา 3 เสาหลัก คือ เศรษฐกิจ สังคม

และสิ่งแวดล้อม และต่อมาในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) องค์การสหประชาชาติได้มีการเสนอวาระการพัฒนา 2030 (Agenda 2030) ในการประชุม สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ โดยมีประเทศสมาชิกทั้งหมด 193 ประเทศ และประเทศไทยเป็นหนึ่งในนั้น ซึ่งประเทศสมาชิกทั้งหมดได้ลงนามรับรองเห็นด้วยกับ “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)” ที่ประกอบด้วย 17 เป้าหมาย (Goals) และ 5 มิติ จากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้คนทั่วโลกหันมาสนใจในเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน เช่นเดียวกับในไทยที่ในปัจจุบันหันมาตระหนักถึงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยได้มีการปรับปรุง เนื้อหาในแบบ 56-1 One Report เพื่อยกระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และยังเป็นการเปิดเผยข้อมูลให้แก่นักลงทุนโดยตรงไปตรงมา และชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยหัวข้อการขับเคลื่อนธุรกิจเพื่อความยั่งยืนใน One Report เป็นสิ่งที่นักลงทุนและผู้มีส่วนร่วมในตลาดทุนสนใจ และหลายฝ่ายเชื่อว่าจะมีผลต่อมูลค่าของบริษัทในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Ito [1] ซึ่งกล่าวไว้ว่าการมีส่วนร่วมของบริษัทใน SDGs มีความสัมพันธ์กับมูลค่าของบริษัท แต่ก็มียางานวิจัยที่พบว่า กิจกรรมด้านความยั่งยืนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัท ทั้งนี้ แต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม อาจมีกลยุทธ์และ สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่แตกต่างกัน ดังนั้นในการเลือกการดำเนินงานโดย มุ่งเน้นเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน อาจมีการเลือกแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม หากการดำเนินงานตาม SDGs ไม่สอดคล้องกับกลยุทธ์และสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของบริษัท การดำเนินงานดังกล่าวอาจส่งผลทางลบต่อตัวเลขวางกำไรของบริษัท เพราะการดำเนินงานเกิดต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น แต่อาจไม่ได้รับผลตอบแทนอย่างเพียงพอ ดังนั้นงานวิจัยนี้ จึงมุ่งเน้นศึกษาความสอดคล้องของการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมกับความสามารถในการทำกำไรของกิจการ ในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งยังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นนี้ในประเทศไทย จากงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าผลของการศึกษาจะสามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับบริษัท ในกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆในการเรียนรู้ และเลือกดำเนินการด้านความยั่งยืนที่เหมาะสมสำหรับบริษัท และยังเป็นประโยชน์แก่นักลงทุนซึ่งสามารถนำผลของ งานวิจัยครั้งนี้ไปประเมินการดำเนินงานด้านความยั่งยืนของบริษัท

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาความสอดคล้องของการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในกลุ่มอุตสาหกรรมกับความสามารถในการทำกำไรของกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเป็นข้อมูลให้หน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องกับตลาดหลักทรัพย์ เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในการพิจารณาถึงประโยชน์ของการให้บริษัทในตลาดหลักทรัพย์เปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
2. สามารถเป็นข้อมูลและแนวทางในการประกอบการตัดสินใจให้นักลงทุน
3. สามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาทำวิจัยต่อไปในอนาคต

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) หรือเป้าหมาย โลก (Global Goals) ได้ถูกนำมาพิจารณา และได้รับยอมรับจากประเทศสมาชิกขององค์การ สหประชาชาติในปี พ.ศ.2558 ซึ่งเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนี้เป็นทิศทางที่ทุกประเทศ สมาชิกจะดำเนินร่วมกันไปอีก 15 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2558 - พ.ศ. 2573 โดยประเทศสมาชิกทั้งหมดได้ทำ การลงนามรับรองเป็นพันธะสัญญาที่ถูกเรียกว่า “Transforming Our World: the 2030 Agenda for Sustainable Development” หรือ “วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน 2030” (SDG Move [2] โดยเป้าหมายการพัฒนาทั้ง 17 ข้อ

จะสะท้อนให้เห็นถึง 5 มิติของความยั่งยืน โดยองค์การสหประชาชาติได้เรียกว่า (5Ps) ซึ่งประกอบด้วย มิติด้านสังคม (People) มิติด้านเศรษฐกิจ (Prosperity) มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Planet) มิติด้านสันติภาพและสถาบัน (Peace) มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership)

ความสามารถในการทำกำไร (Profitability)

ความสามารถในการทำกำไร (Profitability) หมายถึง ความสามารถของบริษัทในการสร้างรายได้ให้มากกว่าค่าใช้จ่ายของตนเอง โดยความสามารถในการทำกำไรของกิจการจะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารและการควบคุมค่าใช้จ่าย ซึ่งการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรในงานวิจัยนี้ จะใช้ 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ Return On Asset (ROA) เป็นอัตราส่วนที่สามารถบ่งบอกถึงความสามารถในการทำกำไรจากสินทรัพย์ของบริษัท โดยสินทรัพย์สุทธิของบริษัท ประกอบด้วยส่วนของผู้ถือหุ้นและส่วนของหนี้สิน ดังนั้นหากอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์สูง จะแสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรสูง เมื่อเทียบกับ มูลค่าสินทรัพย์ที่ลงทุน โดยสามารถคำนวณได้ดังนี้ และอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น Return On Equity (ROE) เป็นอัตราส่วนที่สามารถบ่งบอกถึงความสามารถของบริษัทในการนำเงินลงทุนของผู้ถือหุ้นไปลงทุนทำให้เกิดกำไร หากอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นสูง จะแสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรสูง โดยสามารถคำนวณได้ดังนี้

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย

มีการพัฒนามาจากกรอบแนวคิดของ Barnard [3] ที่ทำการเสนอมุมมองในเรื่องของผู้จัดการในการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งต่อมา Freeman [4] ได้มีการสนับสนุนว่า ผู้บริหารต้องทำการสร้างความพึงพอใจให้กับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานของบริษัทซึ่งประกอบด้วย พนักงาน ลูกค้า คู่ค้า รวมถึงชุมชนท้องถิ่น ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าผู้มีส่วนได้เสีย คือ กลุ่มหรือบุคคลผู้ซึ่งอาจมีผลต่อหรือได้รับผลกระทบจากความสำเร็จขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับคำนิยามของ Post et al. [5] ซึ่งให้คำนิยามของผู้มีส่วนได้เสียไว้ว่า บุคคลหรือกลุ่มคนซึ่งมีผลกระทบหรือได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจขององค์กร นโยบาย และการปฏิบัติ ดังนั้นทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียจึงเป็นการเสนอวิธีการใหม่ในการจัดระบบความคิดเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ที่เดิมจะมุ่งเน้นแค่การอยู่รอด ผลกำไร และการประสบความสำเร็จขององค์กร โดยอยู่บนหลักความสามารถขององค์กรในการสร้างความมั่งคั่ง ให้คุณค่า และสร้างความพึงพอใจให้ผู้ถือหุ้น ไปสู่การพัฒนาแนวคิดว่า ต้องคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆรวมด้วย Thongkhachok, T., & Jaikaew, A. [6] ในขณะที่ยังคงดำเนินการด้านความยั่งยืนอาจส่งผลด้านบวกต่อกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียบางกลุ่ม เช่น ชุมชนรอบบริษัท แต่ก็อาจส่งผลด้านลบต่อผู้มีส่วนได้เสียบางกลุ่ม หากการดำเนินงานนั้นมีต้นทุนสูงกว่าประโยชน์ต่อบริษัท เช่น กลุ่มนักลงทุน

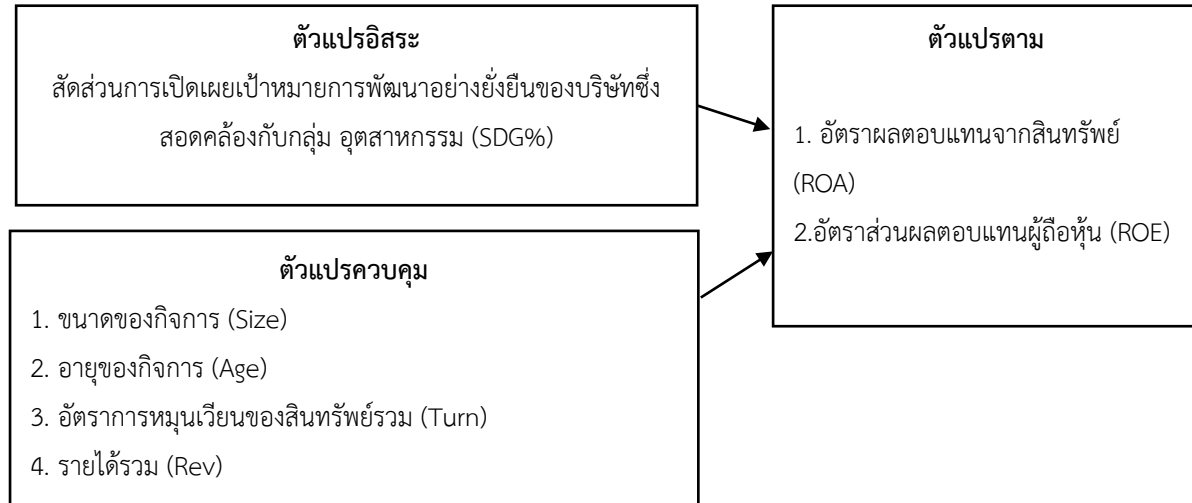
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Ozili [7] ได้ทำการศึกษาเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและความสามารถในการทำกำไรของกิจการธนาคาร โดยได้ผลทั้งด้านบวกและไม่พบความสัมพันธ์ โดยผลการศึกษาพบว่า SDG6 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทน จากสินทรัพย์ของธนาคารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ SDG13 มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ของธนาคารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และไม่พบ หลักฐานว่า SDG3, SDG4, SDG7, SDG8 และ SDG10 มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนจาก สินทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญและ SDG4 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนจาก ส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ ไม่พบหลักฐานว่า SDG3, SDG8, SDG10 และ SDG13 มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น

Al Lawati and Hussainey [8] ได้ทำการศึกษาเรื่องการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนส่งผลต่อผลตอบแทนทางการเงินขององค์กรหรือไม่ ผลวิจัยชี้ว่า การนำ SDGs มาใช้ในสถาบันการเงินในโอมาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เช่นเดียวกับ Buallay et al. [9] ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรายงานความยั่งยืนและผลการดำเนินงานของธนาคารหลังวิกฤตการเงิน ผลการศึกษาพบว่า การตระหนักถึง SDGs มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพและผลการดำเนินงานของธนาคาร แต่ในทางตรงกันข้าม Lassala

et al. [10] ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทที่กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ผลการศึกษาพบว่า บริษัทที่ไม่นำ SDGs มาใช้ในกลยุทธ์จะมีอัตราผลตอบแทนจากต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสูงขึ้นเมื่อเทียบกับอดีต ในทางกลับกันการที่บริษัทนำ SDGs มาใช้ในกลยุทธ์รวมกับเงื่อนไขอื่นๆ จะทำให้ ROE ลดลง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมจะพบว่า การดำเนินงานด้านความยั่งยืนมีความสัมพันธ์ทั้งด้านบวก ด้านลบ หรือไม่พบความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรของกิจการ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าในแต่ละอุตสาหกรรมจะมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่แตกต่างกัน แต่จากงานวิจัยในอดีตยังไม่สามารถสรุปได้ว่าการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันหรือทิศทางตรงกันข้ามกับผลประกอบการของบริษัท ดังนั้นผู้วิจัยจะกำหนดสมมติฐานหลักได้ดังนี้ คือ

H: ความสอดคล้องของการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในของกลุ่มอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรของกิจการ โดยแยกเป็น 2 สมมติฐานตามตัวชี้วัดความสามารถในการทำกำไรคือ

H1: ความสอดคล้องของการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกลุ่มอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)

H2: ความสอดคล้องของการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกลุ่มอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจำนวนและเนื้อหาการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยประกอบด้วย 17 เป้าหมาย (Goals) โดยเก็บข้อมูลแบบข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) จากเว็บไซต์ของบริษัท โดยทำการเก็บข้อมูลจากเรื่องที่เปิดเผยตาม “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)” ซึ่งผู้วิจัยทำการศึกษาทั้งในภาพรวม และแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับปี พ.ศ. 2565 โดยไม่รวมกลุ่มอุตสาหกรรมธนาคาร สถาบันการเงิน กองทุนรวม อสังหาริมทรัพย์และกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากมีตัวเลขในงบการเงินที่มีสัดส่วนแตกต่างจากอุตสาหกรรมอื่นๆมาก และกิจการที่อยู่ระหว่างยื่นดำเนินการขอฟื้นฟูกิจการ และกิจการที่มี ข้อมูลไม่ครบถ้วน จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานคือ 503 บริษัท ซึ่งสามารถสรุปกลุ่มตัวอย่างได้ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

คำอธิบาย	จำนวนบริษัท
จำนวนบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ปี 2565	672
หัก : บริษัทที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจการเงิน	-67
กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์	-68
บริษัทที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน	-2
บริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วน	-32
คงเหลือกลุ่มตัวอย่าง	<u>503</u>

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระในการวิจัยนี้ คือ สัดส่วนการเปิดเผยเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มอุตสาหกรรม (SDG%) วัดค่าจากจำนวนเป้าหมายที่บริษัทเปิดเผยซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มอุตสาหกรรมหารด้วยจำนวน SDGs 5 อันดับแรกของกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งหากมีคะแนนเท่ากัน จะทำให้ 5 อันดับแรกอาจไม่ใช่ 5 SDGs วิธีการวัดค่าตัวแปรนี้ มีดังนี้ อันดับแรกผู้วิจัยทำการวิเคราะห์การเปิดเผยเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน SDGs ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์การเปิดเผยเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยการแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรมว่าในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมเปิดเผยเป้าหมายใดมากที่สุดเป็น 5 อันดับแรก ทั้งนี้ ผู้วิจัยยังได้ทำการแยกบริษัทตามกลุ่มอุตสาหกรรม เพื่อที่จะทำการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ โดยทดสอบว่า เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป้าหมายใดที่สอดคล้องกับกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ ซึ่งวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุก็ไม่สามารถระบุได้ว่าเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป้าหมายใดที่สอดคล้องกับกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ เนื่องจากมีหลายกลุ่มอุตสาหกรรมที่เมื่อทำการวิเคราะห์แล้วไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับความสามารถในการทำกำไร ทั้งนี้จึงไม่สามารถใช้วิธีดังกล่าวได้ จึงใช้วิธีการพิจารณาว่า SDGs ที่บริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมให้ความสำคัญ 5 อันดับแรก ซึ่งสะท้อนถึงความนิยมและความเหมาะสมของ SDG นั้นกับลักษณะของอุตสาหกรรม การเลือก 5 อันดับแรกไม่ได้มีเกณฑ์เชิงทฤษฎีที่ แต่เป็นการกำหนดโดยพิจารณาจากสัดส่วนของ SDGs ทั้งหมดที่มีอยู่ 17 เป้าหมาย ซึ่ง 5 เป้าหมายจาก 17 เป้าหมาย คิดเป็นประมาณร้อยละ 30 ของ SDGs ทั้งหมด

ตัวแปรตาม มี 2 ตัวแปร 2 สมการ คือ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของบริษัทในการนำเงินมาลงทุนในสินทรัพย์ แล้วก่อให้เกิดผลกำไรอย่างน้อยเพียงใด หากมีค่าสูงแสดงให้เห็นถึงการใช้สินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ คำนวณ ROA จากกำไรสุทธิหารสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ยและอัตราส่วนผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (ROE) ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นว่ากิจการสามารถให้ผลตอบแทนคืนส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างน้อยเพียงใด หากมีค่าสูงแสดงถึงความสามารถในการคืนผลตอบแทนจากการลงทุนโดยส่วนของผู้ถือหุ้นได้ดี คำนวณจากกำไรสุทธิหารด้วยส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ย

ตัวแปรควบคุมประกอบด้วย ขนาดของกิจการ (Size) วัดค่าจากสินทรัพย์รวมในรูปของ Natural Logarithm เนื่องจาก ขนาดใหญ่ของกิจการสามารถเข้าถึงทรัพยากรที่สำคัญได้ง่าย และรวมถึงความเชื่อมั่นของตลาด ขนาดของกิจการจึงส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไร อายุของกิจการ (Age) วัดค่าจากอายุของกิจการที่เริ่มจดทะเบียนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ (ปี) โดยคำนวณจาก ณ วันที่สิ้นรอบ ระยะเวลาบัญชี 31 ธันวาคม 2565 ลบกับวันที่เริ่มต้นซื้อขายของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจาก หากกิจการมีอายุยาวนานอาจช่วยให้กิจการสร้างความเชี่ยวชาญในสาขาธุรกิจของตน และสามารถ

ปรับตัวต่อสภาวะตลาดและเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจได้ดี มีความสามารถในการเข้าถึงทรัพยากรที่สำคัญ และสามารถสร้างพันธมิตรธุรกิจและความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ จึงส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไร อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Turn) วัดค่าจากรายได้ต่อสินทรัพย์รวม (เท่า) อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมนั้นคำนวณโดยหารยอดขายหรือรายได้กับสินทรัพย์รวมของกิจการ ซึ่งบ่งบอกถึงว่ากิจการสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในรูปของสินทรัพย์ ส่วนความสามารถในการทำกำไรคือความสามารถในการทำกำไรจากรายได้ที่สร้างมา ความสามารถในการทำกำไรสามารถถูกกระตุ้นโดยอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมเมื่อกิจการสามารถใช้สินทรัพย์ในการสร้างรายได้และกำไรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวแปรควบคุมตัวสุดท้ายคือ รายได้รวม (Rev) คือ รายได้ทั้งหมดที่กิจการได้รับจากกิจกรรมการขายสินค้าหรือบริการของตน รวมถึงรายได้จากกิจกรรมหลักและรายได้จากกิจกรรมรองทั้งหมด วัดค่าจากรายได้รวมในรูปของ Natural Logarithm

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ตารางที่ 2 ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา

Variable	N	Maximize	Minimize	Mean	Median	Standard Dev.
ROA	503	0.504	-0.568	0.038	0.034	0.084
ROE	503	1.808	-2.758	0.059	0.065	0.236
SDG%	503	1.000	0.000	0.405	0.000	0.440
Size	503	6.533	2.478	3.902	3.801	0.687
Age	503	47.000	1.000	19.985	19.038	11.835
Turn	503	6.514	0.000	0.791	0.635	0.728
REV	503	6.530	1.149	3.639	3.589	0.745

จากตารางที่ 2 พบว่าอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีค่าสูงสุดอยู่ที่ 50.4% และค่าต่ำสุดอยู่ที่ -56.8% และมีความเฉลี่ยอยู่ที่ 3.784% อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ค่าสูงสุดอยู่ที่ 180.8% และค่าต่ำสุดอยู่ที่ -275.8% และมีความเฉลี่ยอยู่ที่ 5.9% สัดส่วนการเปิดเผยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของบริษัทซึ่งสอดคล้องกับ กลุ่ม อุตสาหกรรม (SDG%) ค่าสูงสุดอยู่ที่ 1.00 คือเปิดเผยครบทุก SDGs ที่บริษัทอื่นๆในอุตสาหกรรมเดียวกันเปิดเผย ค่าต่ำสุดอยู่ที่ 0.00 และมีความเฉลี่ยอยู่ที่ 0.405 ขนาดของกิจการ (Size) ค่าสูงสุดอยู่ที่ 6.533

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติสหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติสหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เป็นการวิเคราะห์ ทดสอบทาง สถิติ เพื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัว โดยจะมีผลเป็นค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient = r) เป็นตัวที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว ซึ่ง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) จะอยู่ระหว่าง -1.0 ถึง +1.0 โดยหากค่า r เท่ากับ 0 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน และหากค่า r มีค่าสูง เข้าใกล้ 1 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวมีความสัมพันธ์ ระหว่างกันมาก โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติสหสัมพันธ์จะออกมาตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ข้อมูลสถิติสหสัมพันธ์

Variable	SDG%	Size	Age	Turn
SDG%				
Size	0.342***			
Age	-0.104***	0.038		
Turn	0.059*	-0.080**	-0.101**	
REV	0.344***	0.834***	-0.018	0.369***

*, **, *** หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10, 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ โดยการวิเคราะห์นี้จะทำเพื่อตรวจสอบปัญหา Multicollinearity ซึ่งจากผลการวิเคราะห์พบว่าตัวแปรอิสระหลายคู่มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของตัวแปรอิสระในแต่ละคู่พบว่า ขนาดของกิจการ (Size) และรายได้รวม (REV) มีค่าสัมประสิทธิ์ มากกว่า 0.80 ซึ่งหมายถึงตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาคู่นี้อาจเกิดปัญหาความสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปร (Multicollinearity) Multicollinearity เป็นสถานะที่เกิดขึ้นในการวิเคราะห์ทางสถิติแบบเชิงเส้น คือมีตัวแปร อิสระ (independent variables) มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดหรือซ้ำซ้อนกันอย่างมาก โดยหาก เกิดปัญหา Multicollinearity จะพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระที่มากเกินไป ซึ่ง อาจทำให้ผลการวิเคราะห์ไม่แม่นยำ และทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ผิดพลาด โดยการตรวจจับปัญหา multicollinearity สามารถทำได้โดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น ตรวจสอบค่า correlation coefficient ระหว่างตัวแปรอิสระให้ค่าไม่เกิน 0.8 และตรวจสอบค่า variance inflation factor (VIF) ให้มีค่าไม่ เกิน 10 หากพบ multicollinearity มากเกินไป อาจต้องพิจารณาวิธีการแก้ไข เช่น การลบตัวแปรที่มี multicollinearity ออกจากโมเดล หรือใช้เทคนิคการรวมตัวแปรหรือการใช้ regularization techniques เพื่อลดผลกระทบจาก multicollinearity ลง ในการวิเคราะห์ โดยทั่วไปแล้วการลด multicollinearity จะช่วยเพิ่มความเสถียรของโมเดลและทำให้ผลลัพธ์ที่ได้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น โดยในงานวิจัยนี้ มีการตรวจสอบค่า VIF เมื่อ run regression และพบว่าค่า VIF ไม่เกิน 10

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regressions)

ในการวิเคราะห์การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ ทำเพื่อทดสอบสมมติฐานและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ของการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในกลุ่มอุตสาหกรรม กับความสามารถในการทำกำไรของกิจการ โดยจากตารางที่ 4 ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติสหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรควบคุม เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าตัวแปรแต่ละจะไม่มีความสัมพันธ์กันเอง โดยผู้วิจัย เลือกใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) และค่าการขยายตัวของความแปรปรวน (Variance inflation Factor : VIF) ที่จะปรากฏในตารางผลการวิเคราะห์สมการถดถอย เชิงพหุเป็นตัวบ่งชี้ว่าตัวแปรแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันเองหรือไม่

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ กรณีตัวแปรตาม คือ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)

	Coefficients	t Value	P-Value	VIF
(Constant)	-1.472	-0.638	0.523	
SDG%	1.784 **	2.038	0.042	1.163
Size	-0.674	-0.465	0.642	7.774

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ กรณีตัวแปรตาม คือ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) (ต่อ)

	Coefficients	t Value	P-Value	VIF
Age	-0.047	-1.548	0.122	1.025
Turn	1.953 **	2.413	0.016	2.72
REV	1.804	1.26	0.208	8.921
F-Value	9.958	P-Value		<.001
R-Square	0.091	Adjusted R-Square		0.082

** หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4. พบว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัว สามารถอธิบายความผันแปรของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่า ($F = 9.958$, $P < 0.001$) โดยจากผลการวิเคราะห์สามารถอธิบายได้ว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัว สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ร้อยละ 9.1 ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำ และพบว่าตัวแปรอิสระที่ต้องการศึกษา คือสัดส่วนการเปิดเผยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของบริษัทซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มอุตสาหกรรม (SDG%) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าคงที่ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในส่วนของตัวแปรควบคุมที่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คืออัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Turn) โดยมีความสัมพันธ์ กันในเชิงบวก แปลความได้ว่าหากบริษัทมีอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมที่สูง จะมีอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ก็จะสูงกว่าบริษัทที่มีอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมที่ต่ำ ในส่วนของตัวแปรควบคุมที่เหลือ คือ ขนาดของกิจการ (Size) อายุของกิจการ (Age) และ รายได้รวม (REV) จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ ไม่พบหลักฐานที่แสดงว่าตัวแปรดังกล่าว และอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ กรณีตัวแปรตาม คือ อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

Variable	Coefficients	t Value	P-Value	VIF
(Constant)	-9.874	-1.496	0.135	
SDG%	2.502	0.998	0.319	1.163
Size	-1.038	-0.25	0.803	7.774
Age	-0.123	-1.407	0.16	1.025
Turn	4.277*	1.845	0.066	2.72
REV	4.894	1.193	0.233	8.921
F-Value	6.756	P-Value		<.001
R-Square	0.064	Adjusted R-Square		0.054

* หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

จากตารางที่ 5 พบว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัว สามารถอธิบายความผันแปรของอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่า ($F = 6.756$, $P < 0.001$) โดยจากผลการวิเคราะห์สามารถอธิบายได้ว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัว สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นร้อยละ 6.4 ซึ่งเป็นระดับที่ต่ำ แต่

จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุไม่พบหลักฐานที่แสดงว่า สัดส่วนการเปิดเผยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของบริษัท ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มอุตสาหกรรม (SDG%) มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนค่าคงที่ไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ ในส่วนของตัวแปรควบคุม มีผลใกล้เคียงกับในตารางที่ 4 โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 คืออัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Turn) โดยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อาจแปลความได้ว่าหากบริษัทมีอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมที่สูง จะมีอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นสูงกว่าบริษัทมีอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมที่ต่ำ ในส่วนของตัวแปรควบคุมที่เหลือ คือ ขนาดของกิจการ (Size) อายุของกิจการ (Age) และ รายได้รวม (REV) จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ ไม่พบหลักฐานที่แสดงว่าตัวแปรดังกล่าว และอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

หลังจากผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4 และ 5 พบว่าตัวแปรที่อาจเกิด ปัญหา Multicollinearity คือ ขนาดของกิจการ (Size) และ รายได้รวม (REV) โดยมีค่า VIF ไม่เกิน 10 อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้ทำการตัดตัวแปรที่อาจเกิดปัญหา โดยเลือกตัดตัวแปรที่มีค่า VIF สูงกว่าคือ รายได้รวม (REV) โดยผลยังคงเป็นไปตามตารางที่ 4 และ 5 คือสัดส่วนการเปิดเผยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของบริษัทซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มอุตสาหกรรม (SDG%) มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และไม่พบหลักฐานที่แสดงว่า สัดส่วนการเปิดเผยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของบริษัทซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มอุตสาหกรรม (SDG%) และอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบสมการ ROA กับ ROE พบว่า สมการของ ROA มีค่า R-square สูงกว่าสมการของ ROE หมายความว่า ตัวแปรอิสระและตัวแปรควบคุมในการศึกษานี้ อธิบายการเปลี่ยนแปลงของ ROA ได้ดีกว่าของ ROE อาจเนื่องมาจาก ROE มีผลกระทบของโครงสร้างเงินทุนเข้ามาเกี่ยวข้อง นอกเหนือจากการดำเนินงานของบริษัท

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่าสัดส่วนการเปิดเผยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของบริษัทซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มอุตสาหกรรม (SDG%) มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อาจแปลความได้ว่าบริษัทที่เลือกดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมของบริษัทจะมีอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์สูงกว่าบริษัทที่เลือกดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งบริษัทอื่นๆในอุตสาหกรรมเดียวกันไม่ได้เลือกดำเนินงาน เนื่องจากบริษัทไม่จำเป็นต้องดำเนินงานให้ครบทุก 17 SDGs การเลือกดำเนินงานตามเป้าหมายที่เหมาะสมสอดคล้องการธุรกิจหลัก จะช่วยสร้างรายได้ที่สูงกว่าค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน คือสร้างกำไรให้กับบริษัทได้จริงๆ ซึ่งต่างจากการดำเนินงานด้านความยั่งยืนที่เป็นเพียงการสร้างภาพหรือการฟอกเขียว (greenwashing) อันก่อให้เกิดผลขาดทุนแก่บริษัทได้ ดังนั้น หน่วยงานกำกับดูแลจึงอาจพิจารณาจัดทำแนวทางหรือข้อแนะนำให้กับบริษัทในแต่ละอุตสาหกรรมว่ากิจกรรมด้านความยั่งยืนด้านใด มีความเหมาะสมกับอุตสาหกรรมใด โดยอาจจัดทำเป็น scorecard เพื่อลดปัญหาการฟอกเขียวและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านความยั่งยืน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าความสอดคล้องในการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในกลุ่มอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ โดยเมื่อพิจารณาแยกตามตัวแปร พบว่า สัดส่วนการเปิดเผยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของบริษัทซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ที่ทำในต่างประเทศคือ งานวิจัยของ Ozili, P. K. [7] Hidaya L., & Khaled, H., [8] และ Buallay et al. [9] เนื่องจากเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในส่วนใหญ่มักจะเกี่ยวข้องกับการสร้างความเจริญเติบโต ของ

ธุรกิจในระยะยาว โดยการจัดทำกิจกรรมต่างๆ การพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีคุณค่าและมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะรักษาความเป็นผู้นำในตลาด และสร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้า และอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์เป็นการวัดประสิทธิภาพของการลงทุนในสินทรัพย์ โดยพิจารณาว่าการลงทุนนั้น สามารถทำให้กำไรเพิ่มขึ้นได้เท่าใด ความสัมพันธ์ของทั้งคู่คือเมื่อธุรกิจทำการพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบริษัทในระยะยาว มักจะนำไปสู่การเพิ่มอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ด้วย โดยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่บริษัทเลือกจะดำเนินงาน มีความสำคัญเช่นกัน เนื่องจากเป้าหมายที่สอดคล้องกับธุรกิจหลักของบริษัท จะสร้างรายได้ที่มากกว่าค่าใช้จ่าย

ข้อจำกัดของงานวิจัย

ข้อมูลการเปิดเผยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่เก็บรวบรวมจากข้อมูลในแบบแสดงรายการ ข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1 One Report) ของบางบริษัทอาจมีการเปิดเผยข้อมูลไม่ชัดเจน เช่นบาง บริษัทไม่ได้แยกอย่างชัดเจนว่ามีการทำตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายใด ดังนั้นผู้วิจัยจึง สามารถเก็บข้อมูลได้แค่จากบริษัทที่เปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างชัดเจนเท่านั้น และการเลือก SDGs สูงสุด 5 อันดับแรก อาจไม่ใช่ SDGs ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับแต่ละอุตสาหกรรม แต่เป็นข้อสมมุติฐานว่าเป็น SDGs ที่บริษัทให้ความสำคัญ

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

ในอนาคตควรมีการทำวิจัยโดยใช้ข้อมูลหลายปีมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากอาจทำให้เห็น การเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนหรืออาจพบว่าอุตสาหกรรมใดเหมาะกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนข้อใด ในการเก็บข้อมูลอาจใช้เทคโนโลยีอื่นช่วยเก็บข้อมูลเพื่อเพิ่มความแม่นยำของข้อมูล หรือใช้มาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลอื่นๆในการวิเคราะห์ เช่น Global Reporting Initiative (GRI)

เอกสารอ้างอิง (Reference)

- [1] Ito, H. (2018). Analysis of Impacts of SDGs Activities on Firm Value and Utility Proposals of SDGs Finance and Indices in Japan. *Communications of the Japan Association of Real Options and Strategy*, 10(1), 42-56. https://www.jstage.jst.go.jp/article/cjaros/10/1/10_42/_article/-char/en
- [2] SDG Move. (n.d.). Introduction to the Sustainable Development Goals (SDGs). Retrieved March 20, 2024, from <https://www.sdgmove.com/intro-to-sdgs/>
- [3] Barnard, C. I. (1938). Stakeholder theory. The functions of the executive. Harvard University Press.
- [4] Freeman, R.E. (1984). Stakeholder theory, Strategic management: A stakeholder approach. <https://www.cambridge.org/core/journals/business-ethics-quarterly/article/abs/stakeholder-theory-a-libertarian-defense/5E2452C7B32644EC1516523D38DEC90B>
- [5] Post, J. E., Preston, L. E., & Sachs, S. (2002). Managing the extended enterprise: The new stakeholder view. *California Management Review*, 45(1), 6–28. <https://doi.org/10.2307/41166151>
- [6] Thongkhachok, T., & Jaikaew, A. (2013). Factors influencing corporate social responsibility of listed companies in the Stock Exchange of Thailand. *Songklanakarin Journal of Management Sciences*, 30(1), 23–51
- [7] Ozili, P. K. (2023). Sustainable Development Goals and bank profitability: International evidence. *Modern Finance*, 1(1), 70-92. doi.org/10.61351/mf.v1i1.44

- [8] Al Lawati, H., & Hussainey, K. (2022). Does sustainable development goals disclosure affect corporate financial performance?. *Sustainability*, 14(13), 7815. doi.org/10.3390/su14137815
- [9] Buallay, A., Fadel, S. M., Alajmi, J., & Saudagaran, S. (2020). Sustainability reporting and bank performance after financial crisis: evidence from developed and developing countries. *Competitiveness Review: An International Business Journal*, 31(4), 747- 770. <https://doi.org/10.1108/CR-04-2019-0040>
- [10] Lassala, C., Orero-Blat, M., & Ribeiro-Navarrete, S. (2021). The financial performance of listed companies in pursuit of the Sustainable Development Goals (SDG). <https://doi.org/10.1080/1331677X.2021.1877167>